

Niciun loc unde să plângi

Niciun loc unde să plângi

Doris Van Stone

și

Erwin W. Lutzer

Editura Casa Cății, Oradea
2009

This book was first published in the United States by Moody Publishers, 820 N. LaSalle Blvd., Chicago, IL 60610 with the title *No Place to Cry*, copyright © 1990 by The Moody Bible Institute of Chicago. Translated by permission.

Citatele biblice sunt luate din Sfânta Scriptură, traducerea Dumitru Cornilescu, cu excepția celor precizate.

*Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii Casa Cărții.
Orice reproducere sau selecție de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris a editurii Casa Cărții, Oradea.*

Niciun loc unde să plângi

Copyright © 2009 Editura Casa Cărții

O. P. 1, C. P. 270,

410610 Oradea

Tel. / Fax: 0259-469057; 0359-800761; 0722-669566

Email: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României STONE, DORIS VAN

Niciun loc unde să plângi / Doris VanStone și
Erwin W. Lutzer. - Oradea : Casa Cărții, 2009

ISBN 978-973-8998-65-0

I. Lutzer, Erwin W.

821.111(73)-97=135.1

Traducerea: Doina Sălăjan

Editarea: Cristian Sălăjan

Tehnoredactarea: Vasile Gabrian

Coperta: Adrian Mihocaș

Nepoților mei:
Whitney, Erica, Lynsey, Derek, Natalie, Lorien

Daruri prețioase, iubiți de Dumnezeu,
care mi-au oferit privilegiul de a mi se spune „Bunică”

Cuprins

Cuvânt înainte	9
Mulțumiri	11
Introducere	13
1. Niciun loc unde să plângi	23
2. Confruntarea cu trecutul	33
3. Puterea speranței	41
4. Puterea unei urechi care ascultă	49
5. Puterea unei atingeri pline de dragoste	57
6. Puterea iertării	67
7. Puterea dragostei Tatălui	79
8. Puterea lui Cristos asupra lui Satan	89
9. Cineva îmi poartă de grijă	97
10. Avem o singură viață	107

Cuvânt înainte

Te copleșește durerea? Durerea incestului, a abuzului, a respingerii sau a familiei destrămate...?

Privind dezastrul din poporul său, Ieremia a strigat deznădăjduit: „Nu este nici un leac alinător în Galaad? Nu este nici un doctor acolo? Pentru ce nu se face dar vindecarea fiicei poporului meu?” (Ieremia 8:22)

Ieremia era conștient că exista posibilitate de vindecare. Numele lui Dumnezeu este Iehova Rafa, însemnând Dumnezeul care vindecă, Dumnezeul care are balsam, un leac vindecător – Cuvântul Său. De aceea, Ieremia era mâhnit. Știa că nu există rană sau durere prea mare, prea oribilă, prea distructivă încât să nu poată fi vindecată de Tatăl nostru suveran. El este Dumnezeu, Dumnezeul oricărei ființe umane și nimic nu este prea dificil pentru El.

Dacă există vreo istorisire care poate ilustra acest adevăr, atunci o vei găsi între copertile acestei cărți: *Niciun loc unde să plângi*.

Poate ai citit prima carte scrisă de Dorie, *Dorie: fata pe care nu o iubea nimeni* și ai reușit să desprinzi din conținutul ei puterea de vindecare a lui Dumnezeu, dar ai zis în inima ta: „Ea n-a fost niciodată abuzată sexual, așa că vindecarea este posibilă pentru ea, dar...”

Dragul meu cititor, nu există niciun fel de „dar...”. Nu există rană pe care Dumnezeu să nu o poată vindeca. În timp ce vei citi această parte din viața lui Dorie, pe care n-a dezvăluit-o decât câtorva prieteni intimi, vei regăsi mereu și mereu confirmarea acestui adevăr.

Este o istorisire greu de povestit. Dar, de dragul lui Isus și a poporului Său, Dorie a fost gata să-ți dea voie să privești în bezna cămăruței ascunse a trecutului ei, pentru a descoperi felul în care

Lumina Cuvântului a pătruns acolo, aducând cu El aroma dulce a Dragostei supreme.

Dorie este dovada vie a puterii lui Dumnezeu de a vindeca cele mai profunde răni și este o onoare pentru mine s-o îmbrățișez ori de câte ori vizitează familia organizației Precept.

Te sfătuiesc să citești această carte într-o atitudine de rugăciune și să pășești alături de Dumnezeu având credința unui copil, la fel ca Dorie – și vei descoperi vindecarea, deoarece *există* leac alinător și un mare Medic în Galaad.

Kay Arthur

Mulțumiri

Vreau să mulțumesc într-un mod special tuturor celor care mi-au scris în ultimii ani. Multe dintre scrisorile voastre se vor regăsi pe paginile acestei cărți. Deși pe mulți dintre voi nu am reușit să vă contactez pentru a vă cere permisiunea de a folosi comentariile voastre, vreau să vă asigur că efectele gândurilor și încurajărilor vor avea un impact însutit.

Vreau de asemenea să-i mulțumesc dragului meu prieten, Dr. Erwin Lutzer, pastor al Bisericii Moody, pentru redactarea manuscrisului; acesta reflectă atât de exact experiențele și gândurile mele. Am petrecut multe ore discutând și mă bucur de rodul care va rezulta în urma acestei cărți.

Sunt recunoscătoare și dragului meu prieten Ray Martin, care mi-a oferit câteva zile libere, pentru a-mi aduna gândurile cu scopul realizării acestei cărți.

Mulțumesc de asemenea lui Sandy Burdick care și-a luat inima în dinți și a exploatat cu grijă copilul din spatele armurii. Mulțumesc pentru ajutor. Rugăciunea mea este ca Dumnezeu să folosească această carte pentru gloria Lui.

Dragă Dorie,

Problema mea este că nu reușesc să cred că Dumnezeu mă iubește. Cu mintea știu asta, dar nu o pot experimenta la un nivel mai profund. Nu pot accepta, deoarece mi-e teamă că apoi mă va respinge. Este vorba de un blocaj emoțional, nu de unul rațional. Totul ar fi în regulă dacă aș ști că Isus mă iubește, că Lui îi pasă și că mă poartă prin toate circumstanțele prin care trec. Atunci aș putea trece biruitoare peste luptele și durerile trecutului. Nevoia mea cea mai mare este dragostea. Mi-ai distrus zidurile de apărare, deși m-am ținut tare. Îmi ziceam: „Nu voi plânge! Astea-s prostii! Sunt doar sentimente care dispar, nu le voi lăsa să mă atingă!” Dar știam că nu sunt prostii și că dacă voi renunța la scutul meu de protecție, lăsând lacrimile să curgă și acceptând dragostea lui Dumnezeu, voi fi vindecată.

Cu drag,

T.

Introducere

Sâmbătă, 29 iunie 1985, în jurul orei 13:30, în josul străzii Randolph, trecu în grabă o ambulanță. Împreună cu Lloyd, ne aflam în Topeka, Kansas, în vizită la fiul nostru, Burney și la soția lui. Priveam ambulanța de la ei de-acasă.

Am privit țintă în ochii nurorii mele, Diana.

— Sper că nu a venit pentru Lloyd, am spus pe jumătate serioasă.

— Sunt sigură că nu e pentru el, a răspuns ea.

În ultimii ani, soțul meu a dezvoltat o pasiune pentru jogging. Avea o condiție fizică bună și îi făcea plăcere să se relaxeze și să facă exerciții. Nu eram îngrijorată, deoarece știam că nu se va întoarce în următoarea jumătate de oră.

Ceva mai devreme, intrase în bucătărie echipat pentru alergat.

— Draga mea, mă întorc repede și apoi mergem să mâncăm afară. S-a aplecat și m-a sărutat. L-am îmbrățișat o dată, apoi încă o dată. După ce a ieșit, m-am îndreptat spre ușă.

— Alergare plăcută! i-am strigat. S-a întors pentru a mă privi și arătând spre cer mi-a răspuns:

— Mulțumesc, iubito!

Așteptam. Trecuse deja o oră iar el nu se întoarce. Am hotărât să merg în parc să-l caut. Cu siguranță va fi acolo, relaxându-se la soare, poate. Dar nu era nicăieri. Nici măcar atunci nu mi-am permis să gândesc că i s-ar fi putut întâmpla ceva.

Întorcându-mă în casă, am stabilit ce urma să facem. Deși niciunul dintre noi nu avea curajul să rostească, nu reușeam să ne scoatem din minte imaginea ambulanței.

Dragă Dorie,

Când ți-ai împărtășit viața, ai construit un pod..., ai ajuns până în adâncul ființei unde durerea este atât de puternică.

Eu și sora mea am fost abuzate de tatăl nostru, însă Dumnezeu a îndepărtat rușinea de a vorbi despre trecutul meu. Pentru multă vreme am suferit, închisă în mine însămi, însă acele întunecimi trebuiau scoase la lumină.

Tatăl meu era pastor. Ar trebui să fiu impresionată când cineva este învoățător de școală duminicală, misionar sau în slujba Domnului? Eu zic că ar trebui să ne uităm la copiii lor, dar să privim adânc. Uneori există atâta întuneric și singurătate în aceste familii.

Trebuie să fim ținute la lumină, exact ca un pahar spart pentru a observa dacă este vreo greșeală sau nu. I-am dăruit lui Dumnezeu cupa mea spartă, pe care încercam să o aranjez pentru a arăta perfectă. Acum, deoarece a fost expusă în lumina lui Dumnezeu, poate să răspândească dragostea Lui prin mine. Sunt cupa Lui, acea cupă pe care nimeni n-o iubea și de care nimeni nu era mândru. O cupă spartă înțelege o altă cupă spartă. El vindecă cupele sparte.

În Cristos,

M.

1

Niciun loc unde să plângi

Cineva a observat pe bună dreptate că problema cu care se confruntă copiii abuzați este că nu au un loc unde să-și verse amarul. Gândiți-vă cum ar fi să fiți nevoit să purtați de unul singur, secretul întunecat al abuzului. A sesiza autoritățile, ar însemna să-ți asumi riscul unei pedepse sau al neîncrederii.

Am fost îngrozită să aflu că au loc abuzuri sexuale în familii de creștini și chiar în familiile liderilor creștini. Acest păcat ascuns ia naștere în spatele ușilor închise ale unor familii respectate. Ia naștere peste tot.

Aceste secrete întunecate determină sufletul să devină plin de amărăciune, fără dragoste și teribil de trist. Ele sunt cauza numeroaselor nevroze și conduc la retragerea din societate și chiar contemplarea gândurilor sinucigașe.

Acea parte a sufletului nostru pe care am ascuns-o de alții (și poate chiar de Dumnezeu) devine locul problemelor noastre. Mulți oameni ar putea fi ajutați într-un mod mareț, dacă ar găsi o ureche care să-i asculte și o inimă care să-i înțeleagă.

Pentru mulți ani am păstrat ascuns secretul despre care credeam că doar Dumnezeu și soțul meu trebuie să știe. Credeam că doar ei sunt vrednici de încredere. Credeam că oamenii nu mă vor crede dacă le-aș spune că am fost abuzată sexual. Dar acum îmi împărtășesc povestea, deoarece am întâlnit sute de femei care se pot identifica cu suferința mea.

Împreună cu sora mea, am părăsit orfelinatul pe când eu aveam treisprezece ani. Am fost duse în familia unei asistente maternale pe